

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

„Gazeta” iese în fie-care zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primum era la toate ofi-
ciile postale din întru și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentu pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă. Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. séu
15 bani.
Atâtu abonamentele câtu și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 54.

Brașov, Mercuri 8 (20) Martie

1889.

Brașov, 7 Martie v.

Înainte cu două săptămâni orga-
nismul nostru a accentuat la lo-
cul acesta, că chiar și din punct
de vedere al legilor ungurești
naționalitățile nemaghiare sunt
îndreptățite a pretinde la rându
lor aceleași concesiuni pentru
limba lor maternă, ce le pretind
și Ungurii relativ la esamenul
de oficer, a le pretinde nu nu-
mai față cu esamenul de oficer
în armata comună, ci și față cu
esamenul de oficer în armata
honveților.

Spre susținerea acestei afir-
mări am citat legea de națio-
nalitate din 1868 și în deosebire
§-ul 17 al ei.

În ședința de Sâmbătă a die-
tei ungurești d-lu Ludovicu Mo-
csary a argumentat totu în sen-
sul acesta provocându-se la § 17
al nimei legi spre a răspunde
la întrebarea: ce se întâmplă cu
tinerii, cari nu sunt versați nici
în limba maghiară, nici în cea
germană și au absolvat un gim-
nasiu cu limba de propunere ro-
mână, slovacă, sârbescă ș. a.?

Mocsary crede, că nu numai
echitatea, d-er chiar și legea din
1868 ar pretinde, ca să li se con-
cedă acestor tineri a se folosi la
esamenul de oficer de limba de
propunere a școlii ce au absol-
vat'o.

Mocsary, deși în ceea ce pri-
vesce aspirațiunile maghiare nu
rămâne îndărătul soților săi din
stânga extremă, ba îi întrece încă,
a rămas și de astădată consec-
ventu luându în apărare legea de
naționalitate, de care nici guver-
nul, nici opoziția nu mai vrea să
scie nimic.

Stânga extremă, care l'a aplau-
datu frenetic până ce a ajuns
la punctul de echitate față cu na-
ționalitățile, a tăcut mai întâi

surprinsă, ăr partida guvernului
a protestat făcendu mare sgo-
motu, și în cele din urmă au
protestat cu toții.

Vorbirea de Sâmbătă a deputa-
tului Mocsary, ce-o publicăm mai
jos în estrasă, are și de astădată
meritul de a fi constatată pentru
istoria cum cugetă ađi „legisla-
torii” unguri asupra naționalită-
ților și a drepturilor lor.

La vr'unu succesu orecare nu
s'a gândit Mocsary. Acesta o
dovedește și împrejurarea, că n'a
tractat în modu de sine stătător
cesiunea, ci numai în legătură
c'unu amendamentu, pe care l'a
combătut, și în fine în fața sgo-
motului și a protestărilor celor-
lalți a exclamat: fiă d-er acesta
numai vederea mea personală!

Cuvintele aceste din urmă ca-
racterizează de minune pozițiunea
d-lui Mocsary față cu conaționali
săi din dietă.

Mocsary se semente datoru a ac-
centua vederile sale neschimbate
cu privire la politica de naționa-
litate, d-er e și elu prea multu Ma-
ghiaru decât ca să deștepte în ai săi
bănuiala, că ar voi să zădărnicească
lucrarea lor de maghiarisare. De
aceia îi liniștesce dicendu: fiă
d-er acesta numai vederea mea
proprie!

DIN AFARĂ.

Reforma financiară în Serbia.

Noulu ministru sârbesc de finanțe
plănușce echilibrarea finanțelor sârbesci
așa de dărăpănată din pricina deficitelor
mari și dese și din pricina datoriilor
celor multe, încât până la falimentu
nu mai e multu. Bugetul sârbesc
e de 46 milioane; 6—7 milioane
sunt deficitul administrării, 3 milioane
deficitul pentru ștergerea datoriilor.
Ca mijloc de îmbunătățire a finanțelor
e reducerea bugetului militar, care e
ađi de 14 milioane; trebuie redus cel

puțin la 11 milioane. Serbia e statu
micu, cu populațiune nu pre numerosă.
„În politica cea mare, dice ministrul,
puterea noastră militară nu va decide.
Efectivul prezentu e de 20,000 omeni pe
hârtia, în realitate 15,000, și-lu vom
reduce cel puțin la 12.000. D-er pen-
tru aceea n'are se înceteze serviciul
militar obligatoru pentru toți. În timp
ce omenii stau sub arme, se fiă pregă-
tiți pentru momentul în care trebuie
să apelăm la întreaga putere a poporu-
lui nostru.” Se va reduce numărul re-
presentanților Serbiei în străinătate și
numărul funcționarilor administrativi.
D-er de altă parte se voru ridica și ve-
niturile, reformându-se toate dările directe
și darea pe timbru, împărțindu-se darea co-
rectă. Se voru în cassa cu energiă res-
tanțele de dare, care se urcă la 10 mi-
liône. Manipularea tutunului se va face
în regiă proprie de stat și altele. Chel-
tuelile se voru reduce cu totul la 40
milioane și se voru urca veniturile, care
se pot taxa cu 37 milioane. Se voru
introduce apoi bănci țărănesci, cum există
în Rusia.

Serbia și raporturile austro-ungare-ruse.

După corespondentul diarului „Stan-
dard” la Budapesta, s'au dat ordine să
se așeze 20,000 de omeni spre granița
sârbescă. Diarele unguresci amenință
Serbia cu o ocupațiune militară în ca-
sul când ea ar modifica relațiunile cu
Austro-Ungaria. „Novoe Vremja” declară,
că Serbia, ca regat independentu, nu
va pute fi obiectul vr'unei violări de
teritoriu, ori-care ar fi politica guvern-
ului ei, și că p-ote să compeze pe simpa-
tia și sprijinul Rusiei, câtu timpu Ser-
bia nu va da cu voința ei pretexte ca
streinii să se amestece.

Din dieta ungurească.

În ședința dela 18 Martie n., depu-
tatul guvernamental Berzeviczy Al-
bert impută opoziției extreme, că ea,
care se află în aceeași tabără cu

urmașii lui Traianu Doda și care
a făcutu opoziția acelu proiectu de
lege propus de guvern cu scopu de a
întări cultura națională maghiară, mai
puțin ca ori cari alții ar trebui să a-
cuse partida guvernului că germanizează.
Aceste cuvinte au fostu pronunțate la
adresa lui Mocsary, care s'a și grăbitu
a spune, că între ele și între Doda nu
există solidaritate în ce privește progr-
mul politic și situațiunea de partidă,
prin urmare vorbele lui Berzeviczy tin-
tesc numai a-lu înegri, și le consideră
ca o vătămă. Alegătorii lui în Caran-
sebeș n'au cerut ca să-i reprezinte pe
ei, ci interesele patriei în parlamentu.

Polemizându mai departe în contra
vorbitorilor din sinul majorității, dice
între altele: „Guvernul își vindică în
politica de naționalitate meritul de a
fi ridicat instrucțiunea poporului și de
a fi lătitu maghiarisarea în stratele de
jos ale poporului. D-er atunci este o-
re corectă și prudentă de a voi să sc-
tem limba maghiară din stratele mai de sus
ale societății prin limba germană? Vor-
bindu apoi de § 25 și de amendamentu
lui Beothy în privința esamenului de
oficer dice:

După amendamentu lui Beothy,
esamenul de oficer este a se depune,
după alegerea respectivului, séu în limba
statului séu în limba germană. Eu în
nici unu casu nu primescu o asemenea
paritate a limbei germane cu limba ma-
ghiară (Aprobări în stânga extremă). De
ce tocmai nemșese? Acesta nu s'a es-
plicat, nu s'a motivat, nici în punc-
tul alu 3-lea alu moțiunii minorității,
nici în amendamentu lui Beoty Akos.

Causa acestei retăceri eu nu o pot
vede în alta, decâtu, că e vorba de a
se dobândi ușurări pentru aceia, cari
p-ote nu sunt destul de versați în limba
maghiară séu croată. D-er mă rog de
iertare, acesta nu corespunde scopului,
decă în adevăr a fostu hotăratoru punc-
tul de vedere al echității, căci după
ce sunt și de aceia, cari nici în limba
maghiară, nici în limba
germană nu sunt versați, ar resulta de

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2)

CARMEN.

— Novela. —

Credeam că sunt destul de obo-
sit, ca să pot dormi și pe unu astfelu
de așternut. D-er m'am înșelat, căci
dup'o oră o mâncărime prăstă mă tređi.
După-ce pricepuu cauza, mă sculaiu gâ-
dindu că mai bine va fi decă voiu pe-
trece noptea sub bolta instelată a ceru-
lui, decât sub acestu neprietinosu coperiș.

Mergendu în virfulu degetelor până
la ușă, am pășit peste Don Jose, care
durmea somnul dreptilor, și amputat
scăpa norocosu afară din casă fără de
a-lu tređi. Lângă ușă era o bancă lată;
m'am întinsu de-alungul ei. Era sé-mi
inchidă ochi a doua oră, când mi-se
pără că vedu înaintea mea umbra unui
om și-a unui calu trecendu fără de nici
unu șgomotu. M'am ridicat și mi-se
părea, că e Antonio. Mirându-mă că
tocmai în césul acesta îl vedu aici, am
pășit cătră el. Indată ce mă observă,
se opri.

„Unde-i Don Jose?” mă întrebă An-
tonio încetu.

„Dorme în cărciumă; nu se teme
de ploșnițe. Unde îți duci calul?” —
Atunci am observat, că Antonio, ca să
nu facă șgomotu când ești din grajd, le-
gă copitele calului în sdrențele unui
strai.

„Vorbesc încetu pentru Dumneđu!”
răspunse Antonio. „D-ta nu sci cine e
omul acela. Elu e Jose Navarro, cel
mai renumit bandit din întreaga An-
daluzia. Totă ziua ț-am făcutu semne,
d-er n'ai vrutu se mă înțelegi.”

„Hoțu séu nu, ce-mi pasă mie”, am
răspuns, „pe noi nu ne va despoia și
mă legă, că nici nu se gândesce la așa
ceva.”

„Se p-ote; d-er acela, care îl va
preda poliției, capetă unu premiu de 200
galbeni. Departe de-unu milu de aici
eu sci nisce pasnici lănceri și înainte
de răsărirea soarelui pot să aducă vre-o doi
voinici sdraveni. M'ășu fi suitu pe ca-
lul lui, d-er așa e de viclenu, că numai
pe Navarro îl suferă.”

„Ba dracul sé te iee”, strigau
eu, „ce ț-a făcutu ție acestu om, de
vrăi să-lu vinđi? Ș'apoi sci tu sigur,
că elu e renumitul bandit?”

„Lucru firescu, că sci. Mai înainte

veni după mine în grajd și-mi dise:
așa vedu, că mă cunosc; decă vei spune
acestui domn ciustit, că cine-su eu,
ți voi sfredeli creerii. Rămăi deci, ră-
măi d-ta cu acel domn. Până te
va vedea pe d-ta aici, nu va bănui ni-
micu.

Povestindu înaintarăm așa, că tro-
potul calului nu se audia din cărciumă.
Antonio deslegă apoi numai decâtu sdren-
țele dela copitele calului și se gătea să-lu
încalece. Eu mă încercam să-lu rețin
cu rugări și amenințări.

„Sunt sârăntocu stăpâne, și-apoi
200 galbeni d-er că nu e lucru de to-
te țilele, mai alesu atunci când e vorba să
se scape țera de unu omu primejdiosu.
D-er griješce, stăpâne, că de se sc-
lă Navarro și își ia pușca, e vai de d-ta. Eu
nu pot să mă mai întorc, păzesce cum
vei pute.”

Antonio se aruncă în șea, își im-
pintenă calul și dispără în întunerecu.

M'am supăratu rău pe vizitiul meu
și eram neliniștit. După unu moment
de cugetare m'am hotărât să mă re-
ntorc în cărciumă. Don Jose încă dur-
mea. A trebuit să-lu scutur forte tare
ca să se trezescă. Nici-odată nu voi

uita privirea și mișcarea lui sâlbatică,
cu care căuta după arma, pe care din
prevedere am îndepărtat-o căți-va pași
dela așternutul séu.

„Ertă-mă, că te-am tređit”, i-am
disu, „am a-ți face o întrebare cam ciu-
dată.

„Ți-ar plăce o-ře să te pomenesci, că
sosesc deodată vr'o 12 lănceri pe ca-
pul d-tale?”

Jose sări în sus și spăriat mă în-
trebă:

„Cine ț-a spus'o d-tale asta?”
„E lucru indiferent de unde vine
scirea numai să fiă bine.”

„Vizitiul d-tale m'a vëndut, d-er
și eu îi voi purta Sâmbetele. Unde-i?”

„Nu sci... D-er în grajd... d-er dela
cineva am audit.”

„Dela cine? Nu dela femeea bă-
trână?...”

„Dela cineva pe care nu-lu cunosc
... D-er să nu ne perdem vorba, ci
să vedem este causă de a aștepta séu
nu cătanele? Decă este, nu-ți pierde
vremea, decă nu-i atunci pofindu-ținopte
bună ț caru iertare, că ț-am turburat
somnul.”

„Ah! vizitiul! vizitiul! Am pre-

aici, ca să se concedă acelor, cari și-au terminat studiile în gimnasilor de altă limbă, ca să-și potă ajuta la esamenul, folosindu-se de ori ce limbă ce se vorbește în patriă. (Mișcare).

Și acesta ar fi totodată în deplină consonanță cu legea de naționalitate dela 1868, (Sgomotă) care dice, că limba statului este cea maghiară, maghiară este legislațiunea, limba guvernului, dăr concede tărēmū celorlalte limbi din patriă în jurisdicțiunii, în comune, în administrațiã și în justițiã. Esamenul de oficer, luat așa cum e, nu se pōte privi ca unū obiectū mai ponderosū, decâtū a-cestea. După a mea părere așa ceva n'ar prea corăspunde cerințelor de echitate. Dēcã este de lipsã fațã cu stãrile de astãdī de a stabili în lege limba maghiară, atunci sē se anunțe, cã la esamenul de oficer se va folosi de obște limba maghiară, respective limba croată, într'aceea însă sē se concedã acelor, cari n'au umblatū în școle cu limbã de propunere maghiară, ca sē se folosescã de limba de propunere a acelorū școle. (Sgomotū mare. Mișcare. Strigãri din drepta: Limba romãnã!)

„Mi pare fōrte rēu, cã acesta nu place on. mei condeputați. (O voce din drepta: Frumosū punctū de vedere maghiar! Sgomotū). Dăr atãta sē binevoitū a-mi concede, cã acesta consunã pe deplinū cu legea dela 1868 și mai alesū cu § 17 alã ei, pentru-cã acestū § 17 nu numai cã recunōsce, cã potū esista și școle cu limbã de propunere deosebitã, dăr o spune de-a dreptulū, cã problema statului ungurescū în interesulū culturale generale este de a și sprigini ascenentū școle.

Intr'aceea fiã acesta numai vederea mea propriã. Dăr ori cum ar sta lucrulū, întrebū, ce ar însemna, dēcã s'ar anunța, cã esamenul se pōte face și unguresce și nemțesce

Dice apoi, cã acesta ar însemna, cã se pune în lege limba germanã într'unū rangū cu limba maghiară, adecã limba acelorū factori (armatã și guvernū comunū), cari concurã cu noi și pōrtã mereu rēșboiu în contra independenței nōstre de statū; acesta ar însemna a introduce calulū troianū în mijloculū nostru.

Mai departe dice, cã prin aceea, cã contribue la crescerea și întãrirea armatei comune, Ungurii lucrēzã numai pentru statulū comunū și pe sēma absolutismului.

Și acesta este cu atãtū mai îngrijitorū, cu cãtū în armata comunã se susținū vechile idei și apucãturi neschimbate. Criticã apoi pe aceia, cari ausfãtuitū pe monarchū, ca atunci, când a mulțãmitū pentru simpatia doveditã la mōrtea prințului Rudolf, sē dea unū manifestū

deosebitū cãtrã popōre și altulū cãtrã armatã. Declarã între aprobãrile stãngei extreme, cã dēnsulū (Mocsary) nu se alãturã la aceia, cari dīcū, cã suntū gata a aduce ori ce jertfã pentru întãrirea puterei armate a monarchiei. „Cu cãtū mai tare și mai mare va fi armata, cu atãtū mai mare pericolū formēzã ea fațã cu independența și cu naționalitatea Ungariei. Numai prin înființarea armatei independente maghiare s'ar putē țera îngriji pe deplinū de destoinicia de rēșboiu a monarchiei. Eu stau nestrãmutatū pe basa armatei maghiare independente“.

In fine declarã, cã nu primesce §. 25, nici amendamentele propuse la elū.

SCIRILE DILEI.

Limba cehã în Viena. În vara anului trecutū, preotulū Furst din cerculū alū decelea permisesse sē se ținã în biserica de acolo o predicã cehã. Consiliulū comunalū adresã o plãngere la ministerū și cerū sē se facã cercetare contra preotului Furst. Ministrulū a rezolvatū acum cestiunea recunoscēndū, cã lipsește ori-ce basã legalã unei interveniri în sensulū cererii consiliului și chiar rēmãnerea mai departe a preotului în postulū sēu nu justificã admiterea, cã prin aceea se pōte provoca o periclitare a ordinii publice.

Demonstrațiuni. În sēptēmãna trecutã au fostū judecați 33 de demonstrați uncuri pentru scenele turburãtoare petrecute deunãdile contra proiectului de lege militarã. Verdictulū a fostū: 11 demonstrați achitați, 21 condamnați la cãte 10 fl. amendã și 1 la 15 fl. numai pentru turburarea liniștei. Tribunalulū a adusū ca motivū, cã demonstrațiunile politice suntū permise. Din pricina acestã sēra au cântatū studenții cãntece kossuthiste, au strigatū „abzug Tisza, abzug § 25“ și au petrecutū în birtulū lorū obișnuitū cu deputați din stãnga extremã. De altã parte în Dobrișniū a fostū o demonstrațiã în contra legii și de necazū demonstrațiū au spartū ca de obicei ferestrele caselorū.

Producțiune literarã-musicalã. Corulū bisericei Sf. Nicolae din locū aranjēzã, sub conducerea D-lui prof. de musicã N. Popovici, Duminecã în 12 Martie 4 ore d. a. în sala mare a gimnasilui o producțiune musicalã-literarã în folosulū fondului pentru ajutorarea studenților sērãci bolnavi. Programa se va publica în unulū din numerii viitorū. Atãtū scopulū nobilū, cãtū și calitatea escelentã a corului ne îndēmna a recomanda cu plãcere acestã producțiune a tinerimei

nōstre caldurosului sprijinū alū publicului.

Unde suntū cei 20,000 fl. ai Primatelui? Cu ocasiunea jubileului sēu ca preotū, Primatela a dãruitū 20,000 fl. pentru institutulū de orbi din Budapesta. „Budap. Hirlap“ spune, cã secretarulū Cardinalului a aflatū acum, cumcã banii încã nu suntū dați la destinațiã. Se înformã la primarulū, dăr acesta nu sciū sē dea nici o lãmurire; totū așa nu sciū nimicū nici alte foruri. Unde suntū așa dăr cei 20,000 fl., întrebã foia ungurescã?

Mobilele lui Trefort licitate. Proprietãresa casei unde a locuitū rēposatulū ministru ungurescū Trefort spune, cã mobilele lui Trefort s'au licitatū în urma dispozițiunii comisariului rēmasului, er nu la cererea ei, deși din chiriã avea sē primescã 819 fl. 76 cr. Și „patrioții“ au privitū nepãsãtori la rușinea d'a se licita lucrurile lui Trefort!

Adv. Gerasimū Candrea din Cãmpeni, acum asesorū consistorialū, a fostū stersū la propria sa cerere din lista camerei advocațiale din Clușiu.

Unū Evreu ortodoxū în audiențã. De când Maiss. Sa se aflã în B.-Pesta, i-s'au înaintatū ca la 50 de cereri pentru grațiere, dintre cari pãnã acum mai multū ca 30 s'au trimisū ministeriului de justițiã, provēdute cu propria iscãliturã a Maiestãții Sale. Interesantã a fostū mai virtosū cererea pentru agrãțiere a unui Evreu ortodoxū din provinciã, cu numele K. Samuel. Evreulū fusese adecã condamnatū pentru bãtãia la 8 zile închisōre și voi sē cērã agrãțiere dela acestã pedepsã. Spre scopulū acesta elū își cerū audiențã la Maiestatea Sa. Când intrã în odaia de primire, facū o închinãciune servilã și apoi întrebã pe Maiestatea Sa în limba germano-jidanã, dēcã „pōte ore sē vorbescã unū Evreu ortodoxū cu Maiestatea Sa“? Când Maiestatea Sa i rēspunse, cã da, Evreulū mai facū o închinãciune și apoi începū sē vorbescã astfel: „Maiestatea Vōstrã! Evreii ortodoxi au obiceiulū, cã înainte de a implora ceva, facū rugãciune, pentru ca implorațiunea lorū sē fiã ascultatã. Iertatū imi este și mie sē mē rogū aici înaintea Maiestãții Tale“? Maiestatea Sa n'a fostū contra acestei cereri și de aceea jupãnulū K. Samuel s'a dusū pãnã la usã și acolo, cu pãlãria pe capū, rosti o scurtã rugãciune, dupã care predete Maiestãții Sale cererea, spunēndū totodată și verbalū cuprinsulū aceleia. Maiestatea Sa ilū grația.

Unū cuvēntū seriosū cãtrã preoțimea Archidiececei gr.-c. de Alba-Iulia și Pãgãrașū.

În urma circularului Esclenței Sale bunului nostru Archiepiscopū și Metropolitanū, de d-to 1 Ianuarie a. c. Nr. 721 se vorū conchiãma sinode protopopesci pentru a se consulta și dechiara preoțimea archidiececanã cu privire la una din cele mai ardētore cestiuni, cu privire la înființarea și augmentarea unui fondū de pensiune pentru preoții ajunși la nepuțiñã. Cestiunea acestã, de cea mai mare importanțã pentru clerulū archidiececanū, meritã sē fie discutatã. Avemū — ce e dreptū — unū fondū pentru preoții invalidi, pentru vēduvele preotese și orfanii de preoți, care este întemeiatū deja de mai multe decenii și se urcã pãnã la frumoșã sumã de peste 98 mii florini, dăr durere acestū fondū este cu multū prē micū pentru lipsele și miseria, ce este chiamiatū a o ușura, pentru lacrimile, ce are sē le ștergã. Ar putē sē fiã și mai mare acelu fondū —

supusū îndatã despre elū... dăr ilū voi însemna bine pe rãvașū. Dumneșeu cu d-ta, d-le. Plãtesce servițiulū co țilū datorescū. Nu suntū așa de primejdiosū precum pōte gãndesci, — nu. Este în mine încã ceva ce e vrednicū de compãtimirea omului cinstitū. Dumneșeu te binecuvinte, d-le. Imi pare rēu, cã nu-ți potū rēsplãti.“

„Mai întēiu promite-mi Don Jose, cã nu vei bãnui pe nimeni, cã nu te gãndesci la rēșbunare. Aici îți presentū cãteva țigãri pentru drumū, cale bunã“ — și i-am întinsū mãna.

Fãrã de nici o vorbã imi strinse mãna, își apucã traista și pușca și dupã ce esprimã cãteva cuvinte în provincialism necunoscutū, se întōrse cãtrã bētrãna, i facū din capū și eșindū ca fulgerulū merse la grajdū. Peste cãteva minute am auditū unū galopū grōznicū.

Eu mē întinseiu erãși pe bancã, dăr nu puteam sē adormū.

Gãndeam cã ore bine am facutū, cã am scãpatū de spēndurãtoare pe unū hoțū sēu pe unū ucigașū, fiind-cã de, am mãncatū împreunã șuncã și cocoș! Ore n'am vëndutū eu pe vizitiulū meu, ce apēra legea și nu l'am espusã rēșbunãrii

unui fãcētorū de rele?... Sunt responsabilū, imi diceam, de ori-ce pē-atū fãptuitū de banditulū... În poziția mea grea nu puteam sē mē apērū de muștrãrile consciinței.

Dăr nu peste multū sosi și Antonio cu o duzinã de lãnceri. Am eșitū înaintea lorū și i-am înscințat, cã Navarro a fugitū ca de douē cēsuri. Bētrãna femeia rēspunse la întrebãrile lorū cã a cunoscutū pe Navarro, dăr ea trãindū singurã nu putea sē-și primejdiescã viațã descoperindu-lū. Mai adause, cã Navarro, dēcã venea la ea, totdeuna se depãrta dupã miezulū nopții. Antonio în momentele acestea era plinū de urã fațã cu mine, hãnuindu cã numai eu i-am smulsū din mãnã cei douē sute de galbinī. Cu tōte acestea ne-amū despãrțitū în Cordova ca prietini bunī.

II.

Petrecui cãteva zile în Cordova. Mē fãcurã atentū la unū manuscrisū din biblioteca dominicanilorū în care voiū gãsi deslușiri însemnate cu privire la Munda vechiã. Dominicanii mē primirã bucurosū și dupã ce petrecui ziua întregã în mãnãstirea lorū, sēra am eșitū sē facū

plimbare prin orașū. În Cordova pe la apusū de sōre se îndatinēzã sē umble multī trãndavi pe țērmulū dreptū alū riului Guadalquivir. O mulțime de femei se adunã în apropierea riului. Nu este bãrbatū care ar cuteza sē se mestece între ele. Îndatã ce trece sunetulū celū din urnã alū clopotului de sērã, femeile se desbracã și intrã în apã. Sē audī apoi strigãte, chiote și risete bizare. De-asupra țērmurilorū bãrbații pãndescū pe scãldãtoare, își inhōlbã ochii, dăr nu prea vēdū multe. Intr'aceea figurile albe ce se deslușescū din azurulū întunecatū alū riului, aducū în ferbere spiritele poetice, cari în fantasia lorū își intipuescū cã vēdū pe Diana și pe nimfe scãldãndu-se. Se vorbește cã odatã nisce blãstãmați s'au înțelesū sē tragã clopotulū mai nainte cu douēzeci de minute de vremea hotãritã. Uneori era încã dinã, când nimfele Guadalquivirului încredēndu-se în așa numitulū *angelus* își gãteau în liniștea cunoscinții toaletele pentru scãldatū.

Intr'o sērã, pe vremea când nu se vedea nimicū rãdimatū de straja țērmului, fumam o țigaretã. Deodatã vēdū cã o femeia se suie pe treptele ce duceau pãnã

Generalulū Catorgi, unchiulū regelui Milanū, a renunțatū la tōte gradele, demnitãțile și pretențiunile sale militare în Serbia, fiindcã nu e învoitū cu noua schimbare a lucrurilor.

Din cauza preotului. Unū numēr de 186 credincioși reformați din comuna Polgardi în Tēra ungurescã s'au facutū unitari în urma neințelegerilorū ivite între poporū și preotū. Între altele i-se imputã preotului purtare provocãtoare, neglijențã în afaceri oficiōse, impedearea eșecutãrii unui concludū privitorū la modalitãțile reparaturii bisericei și refusarea de a și da sēmã de socotelī. Preotulū a fostū destituitū.

Sãlbãtēcãia unui gendarmū ungurescū. Sergentulū maiorū de gendarmū Steinschneider în Sillein, comit. Trencinū, ducēndu-se în Velca (N.) Bittse pãlmui pe cãrãușū și apoi ilū tãia așa de rēu cu sabia, încãtū nenorocitulū cãrãușū muri dupã cãteva minute. Și acestū actū de sãlbãtēcãia l'a comisū gendarmulū numai fiindcã i-a dīsū cãrãușulū, cã sē nu se grãbescã a se 'ntōrce acasã, cã și așa a întãrdatū de trenū, și fiindcã dupã ce a fostū pãlmuitū, l'a întebatū cã de ce-lū bate. Așa istorisesce „Pesti Hirlap“.

Omoritū. În Teregyhaza, din comit. Timișū, economulū Neculae Botta a fostū omoritū de iubitulū nevestii sale, Peter Izsak, cu o secure. Acesta se ascunsesse, se 'nțelege cu voia ticãlōsei femei, sub patulū nenorocitulū Botta și când acesta se culcã, fū omoritū. Atãtū uci-gașulū, cãtū și pēcãtoșã de femeia suntū arestați.

Unū cuvēntū seriosū cãtrã preoțimea Archidiececei gr.-c. de Alba-Iulia și Pãgãrașū.

În urma circularului Esclenței Sale bunului nostru Archiepiscopū și Metropolitanū, de d-to 1 Ianuarie a. c. Nr. 721 se vorū conchiãma sinode protopopesci pentru a se consulta și dechiara preoțimea archidiececanã cu privire la una din cele mai ardētore cestiuni, cu privire la înființarea și augmentarea unui fondū de pensiune pentru preoții ajunși la nepuțiñã. Cestiunea acestã, de cea mai mare importanțã pentru clerulū archidiececanū, meritã sē fie discutatã. Avemū — ce e dreptū — unū fondū pentru preoții invalidi, pentru vēduvele preotese și orfanii de preoți, care este întemeiatū deja de mai multe decenii și se urcã pãnã la frumoșã sumã de peste 98 mii florini, dăr durere acestū fondū este cu multū prē micū pentru lipsele și miseria, ce este chiamiatū a o ușura, pentru lacrimile, ce are sē le ștergã. Ar putē sē fiã și mai mare acelu fondū —

la suprafața apei. Ea se aședã lângã mine. În pērulū ei era acãțatū unū mare buchetū de jazminū, a cãrui mirosū era fōrte plãcutū mai alesū sēra. Ea era îmbrãcatã simplū, ba potū dice sērãcãciosū, într'unū vēstmēntū negru. Ședãndū lângã mine își lãsã vëlulū, ce-i acoperea capulū, pe umērulū meu și la lumina stelerorū vedeamū, cã este de staturã micã, tēnērã, frumoșã și cã are ochi mari. Numai decãtū imi arunca țigara. Ea pricepū eticheta francesã și se grãbi sē mē liniștescã dicēndu-mi, cã-i place preaz multū mirosulū tãbacului, ba cã ea însăși fumēzã când capetã tãbacū mai mōle. Din norocire tocmai aveamū în tabacherã astfelū de țigãri și m'am grãbitū s'o imbiu. Ea primi cu mulțãmitã una, o aprinse și amēndoi fumãndū începurãmū o conversațiã plãcutã, așa cã era pe aci sē rēmãnemū singuri pe țērmu. Am gãnditū apoi, cã nu voi comite nici o indiscrețiune, dēcã voiū pōti-o la o înghețatã. Dupã o împotrivire sficiōsã prinī ofertulū întrebãndu-mē, ce orã este. Mi-am scosū cēsorniculū; ea se pãrea cã se mirã vēdēndu-lū.

(Va urma).

după conștiințioasă cu care se administrează, — dăr se o spunem fără șovăire, vina o poartă însăși preoțimea, pentru care este întemeiată acelă fond. Dacă preoțimea ar fi fost cuprinsă de mai multă însuflețire față cu propriul său interes, fondul din cestiune ar pute să numere astăzi nu de ci, ci sute de mii. Când s'a cerut mai pe urmă votul preoțimei archidieceane cu privire la acest fond, decât mai este adecă aplicată a contribui din parte-și la augmentarea fondului, spre rușinea clerului s'au aflat în unele părți și astfel de preoți, cari s'au declarat contra contribuirii și mai departe la sporirea lui, deși taxa anuală este satorită numai cu 1 fl. și după toate acestea se află încă omeni chiar în tagma preoțescă, cari nu se sfiesc a face imputări prin foi publice autorității noastre bisericesci, că vedușele preotese capătă pensuni numai de câte 20 fl. pe an! Cu cât chin și vai se încasază și de presinte cotisațiunea bagatelă de 1 fl., — lasă se o spună domni protopopi tractali. Ei bine, sic non itur ad astra! Sciu preoți cu stări materiale favorabile, cari așteptă provocări întreite, până ce-și solvescū acelă bagatelă.

Să recunoșcem, că peste tot e s'eracă preoțimea noastră și cu multă trudă își câștigă pâinea de toate dillele, er statul, deși pretinde servicii însemnate din partea ei, totuși nu o recompensază așa d'icând cu nimic, din contră și din ajutorul afară din cale neînsemnată subtrage de presinte anumite procente, va să d'ică, ce-ți dă cu o mână, îți ia cu cealaltă; sunt adevărate toate acestea, dăr pentru aceea totuși nu se p'ote scusa indolența și nepăsarea unor preoți față cu interesele sale cele mai vitele, avându-se în vedere și jertfa neînsemnată, ce se cere din parte-le pentru binele propriu. Crede preoțimea, că decât va declama în continuu pe clasicul „flere possumus, sed juvare non“, între criticele împrejurări de ad' își va crea o sorțe mai suportabilă, decât atunci, când cu toții vom pune umărul la umăr, să ne ajutăm noi pe noi, decât nu ne ajută statul?! Să nu fie!

Dăr se revin la obiect. E vorba să se înființeze un fond separat pentru pensionarea preoților ajunși la neputință. Bunul nostru Archiepiscop, a cărui inimă nobilă palpită numai și numai pentru binele clerului și poporului său, a pus piatra fundamentală prin generoasă donațiune de 5000 fl.; are acum clerul archidiecean de cuget să clădescă pe aceea piatră? Dacă da, — atunci la o parte cu vechiul indiferentism, trebuie desbrăcat nedemnul vestiment al indolenței în propriul nostru interes binepricteput, ca să nu ne condamnă urmașii noștri! Să arătăm, cum scimă apreția părintească și nobila intențiune a Escelenței Sale generosului nostru archiepiscop și decât e vorba de un scop atâtu de umanitar, să ne strîngem șirurile, să punem umărul la umăr și cu puteri unite să clădim pe piatră pusă nouă la dispozițiune cu atâta marinositate! Ce nu se p'ote face cu puteri unite?! Să ne aducem aminte, că aceea, ce contribuim pentru augmentarea acestui fond, sunt „banii albi pentru dille negre“, motiv cât numai se p'ote de ponderos pentru cei ce voiesc a-l aprea. Dacă suntem avisați numai la puterile noastre, noi să ne ajutăm, arătând, că vrednici suntem de o sorțe mai bună, căci cine nu se îngrijesc de sine, nu este vrednic nici de îngrijirea altora. Ne-au întrecut deja învățătorii, cari stau sub direcțiunea noastră, a clerului, și cari — să mă ierte frații preoți — sunt totuși în stare mai precară decât preoții, și cu toate acestea contribuiesc pentru fondul regnicolar de pensune din prea modestele lor salare câte 5—6 fl. la an și mai mult, în proporțiune cu acele, numai ca să fie cât de cât asigurati la timp de nevoi și neputință. Nu este de a-

junsu, ca să ne obligăm pe hartiă în sinodele protopopesci, că vom contribui atâta și apoi să așteptăm, ca să încasase protopopul cotisațiunea respectivă prin execuțiune, ci la atare scop nobil și important se recere zel și însuflețire generală și însuflețirea apoi să nu fiă numai foc de paie, ci aceea să rămână, căci ce facem, numai pentru noi facem. Cel ce are urechi de audită, să audă!

— ni —

Congregațiunea comitatului Huniădorei.

Deva, 8 Martie a. c.

Pe ziua de 7 Martie a. c. a fost fixată ținerea unei ședințe extracordinare a congregațiunii comitatului nostru. Ea s'a și ținută, fiind unele obiecte în meritul cărora trebuia să se hotărască cât mai curând. Despre decursul acestei ședințe nu cred să fiă fără interes a Vă raporta pe scurt. Mă voi opri însă numai la două puncte din programul ședinței, cele mai interesante și asupra cărora s'a iscat o viuă discuțiune, anume, în cestia construirii unui pod peste Mureșul pe la Șoimuș, și în cestia didirei palatului comitatensu, a cărui plan e deja gata și se așteptă numai săvârșirea împrumutului și apucarea de lucru.

Protonotarul „Hollaki Arthur“ cetește proiectul privitor la construirea podului peste Mureșul, din carele ese la ivelă, că lucrarea va fi împreunată cu o cheltuielă de 90,000 fl. și că o parte din această cheltuielă va fi acoperită prin un ajutor dela stat, rămânând ca comitatul să îngrijescă de vre-o 69,000 florini.

Baronul Bornemisa Teodoru ia celă dinteu cuvântul în această cestiune, și atrage luarea aminte a congregațiunii asupra mai multor împrejurări de mare greutate. Spune adecă, că după socotelile d-sale, nu se p'ote ca acest pod să coste numai 90,000 fl., ci că va fi împreunată cu o cheltuielă de cel puțin 128—130,000 fl.

„Comitatul nu are la îndemână bani gata — d'ică el — pentru a se pute apuca de lucru, va trebui dăr să facă un împrumut. La solvirea acestui împrumut se contează pe venitul cel va aduce podul, — dăr domni cari au făcut planul construirii și acum vin cu cererea ca să li-se dea imputernicire pentru săvârșirea împrumutului, perdă din vedere o grea împrejurare: Cine, anume, va sta bună că podul acela va aduce atâta venit, cât din el să se p'otă amortisa pe încetul capitalul și cametele lui? și cine va sta bun, că călătorii, în vederea taxei de trecere, care la început va trebui să fiă cam mărișoră, nu se vor abate pe la alte trecători, fie și mai îndepărtate, dăr mai lesnicioșe? De unde se va plăti în acest cas datoria și de unde se va pute pune și la o parte pentru acoperirea speselor eventualelor reparațiuni?

„Dăr mai presu de toate, cine va sta bună că podul, fiă din pricina construcțiunei lui, fie din pricina locului pe care se va d'idi, nu va fi stricat de apa Mureșului, care mai în totă primăvera vine atâtu de turbată? Ce va face comitatul la o așa întemplantă?

„Și-apoi scimă bine cu toții — continuă bar. Bornemisa — că în comitatul nostru s'au mai d'idi multe poduri peste ape, cari ne-au adus atâtea și atâtea daune! Cine nu-și aduce aminte, că podul dela Simeria (Piski) făcut pentru drumul de feră, abia a fost terminat și a și fost dus de apă! Podul dela Brănișca a tras după sine o pagubă pe contul comitatului de vre-o 60—80,000 florini! Și toate acestea numai acum, nu de mult.

„Nu va fi dăr mai consult, să nu mai didim la poduri peste ape ca Mureșul, punându-se în risc sume atâtu de mari prin construirea lor? Și afară

de aceea, plățirea împrumutului se întemeiază numai și numai pe speranțe, ce pot să ne înșele, și nic-decum pe ceva real.

În urmarea acestora propune: ca planul construirii podului să se retrimită ministrului lucrărilor publice și să nu se d'idescă, seu în cazul cel mai rău, să se aducă un proiect basat pe mai multă realitate!

Din parte-i respinge proiectul și e în contra zidiri podului.

Alișpan-ul Bacsay Kalman combatte cu multă vehemență vederile baronului Bornemisa, spunând că proiectul nu este întemeiat pe speranțe, ce pot să înșele, ci pe calculații sigure, din cari rezultă hotărât, că venitele vor fi de ajuns pentru ca să se p'otă regulat plăți ratele împrumutului, și în 10 ani podul se va răscumpăra pe sine, er de aci încolo comitatul va ave după acest pod un venit curat de mai multe mii.

Cumcă podul va fi trainic și va pute rezista contra furiei apei, în credința acesta se basază pe calculii inginerilor specialiști, cari de multă vreme se ocupă cu întrebarea acesta și fac studii și calculațiuni seriose.

„Cât despre podul dela Simeria — continuă alișpan-ul — cu durere luăm toți spre cunoștință, că a fost dus de apă, dăr cel puțin avem un obiect de studiu pentru lucrările de acum și de mai târziu!

Totu pentru proiect mai vorbesce și inginerul dela arhitectură, după carele ne mai fiind insinuat vorbitor, ia cuvântul de nou baronul Bornemisa, susținând încă odată cele d'ise de d-sa, și continuând:

„D-lu alișpanu ne spune, că în fapt că podul dela Simeria a fost dus de apă, avem cel puțin un exemplu de studiu pentru lucrarea de acum; — apoi d-le alișpanu, decât așa trebuie să vorbim, mie mi-se pare, că rău ne vom căi odată, când vom vedă cât de scump plătim învățăturile, decât nu scim lua pildă dela alții (întreruperi)“. Roga congregațiunea să nu voteze proiectul.

Discuția în această afacere se încheie cu vorbirea alișpanului Pogany György, totu pentru proiect, — punându-se apoi de acesta trei întrebări, că adecă voesce congregațiunea d'idierea podului? dă ea autorizare comitetului permanent ca să facă împrumutul? și că voesce să se plătescă datoria în restimp de 10 ani? — la cari răspundându-se totu în mod afirmativ, proiectul e primit și discuția se sfârșesc definitiv.

(Va urma.)

Din camerele române.

Senatul. Ședința dela 25 Februarie.

D-lu Fleva adresază următorea interpelare: Am onore a adresa cabinetului și prin urmare d-lui președinte al consiliului următorea interpelare:

„Avend în vedere, că regatul României este un stat liber și întemeiat p'o constituțiune;

„Avend în vedere că, această constituțiune consacra anume prin art. 5 dreptul cetățenilor d'ași manifesta liber ideile lor prin presă și prin întruniri;

„Că prin art. 13 și 15 persoana și domiciliul cetățenului se declară inviolabile afară de casurile și formele prescise de lege;

„Considerând, că pentru garantarea acestor drepturi se stabilesc prin art. 14 că nimeni nu p'ote fi sustras fără voia sa dela judecătoria ce-i dă legea; prin art. 24 nici o lege excepțională nu se p'ote stabili în materie de presă, nici un d'iar nu p'ote fi suprimat seu suspendat și nici o măsură preventivă nu va pute fi lantă pentru vinderea seu distribuerea orî cărei publicațiuni; prin art. 26, că Românii au dreptul a se aduna pacnic și fără arme, fără trebuință de autorizațiune prealabilă. Prin art. 100 că juriul este satornicit în toate materiile criminale și pentru delictele politice și de presă;

„Considerând asemenea, că totu prin constituțiune recunoscându-se formal că toate puterile Statului emană dela națiune, se determină în același timp caracterul și atribuțiile acestor puteri și modul funcționarii lor;

Că prin cap. II, care trată despre puterea executivă, se arată care sunt acuma puterile regelui, er în art. 96 se d'ice textual: regele nu are alte puteri decât acelea date lui prin constituțiune. Că pentru a se da în fine o sancțiune și mai mare pentru respectarea libertăților publice și pentru a le apăra contra orî cărui atentat posibil, art. 127 din Constituțiune d'ice, că ea nu p'ote fi suspendată nici în total, nici în parte;

Considerând, că pentru a asigura mersul regulat și liber al instituțiilor, art. 92 prescrie, că persoana capului Statului este neviolabilă și că singurii miniștri sunt responsabili;

În fața acestor prescripțiuni formale din pactul fundamental pe care sunt de o potrivă aședate și drepturile cetățenesci și dinasta:

Interpeleză și întreb: Cum a cutezat guvernul să autorize pe d. ministru de resbelu a presenta M. S. spre subsemnare mesagiului pentru modificarea codului de justiția militară, modificare, prin care se acorda puterii executivă dreptul de a proclama starea de asediu în timp de pace:

Adecă a confisca toate drepturile și libertățile noastre publice.

Cum a cutezat guvernul să ceară Corpurilor legiuitoare pe calea unei legi ordinare și în mod pezișu reinvierea legii pentru starea de asediu, dela 1864, a cărei dispozițiuni sunt incompatibile cu constituția țerei.

TELEGRAMELE „GAZ TRANS.“

(Serviciul biuroului de coresp. din Pesta)

Viena, 19 Martie. La alegerile consiliului comunal de er a obținut mari succese partida anti-semiților.

Berlin, 19 Martie. Primul număr al foiei „Arbeitsmarkt“ a fost confiscat, precum se d'ice fiind că e o continuare a foiei suprimate „Volkszeitung“. — Preotul Wille a imănat un voluminos act de acuzare în contra lui Stöcker la consiliul superior bisericesc.

Belgrad, 19 Martie. Milanu a primit corpul diplomatic în audiență de plecare, apoi a plecat sera și sosescă dimineața la 9^{1/2} ore.

Cairo, 19 Martie. Wissman a plecat la Suez, unde s'a imbarcat cu 1300 de voluntari.

Paris, 19 Martie. În comunațiunea pe boulevard a domni mare panică, fiindcă s'a anunțat din Londra o ne mai audită cădere a prețului aramei.

Cursul la bursa de Viena

din 18 Martie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	101.45
Renta de hartiă 5%	94.25
Împrumutul căilor ferate ungare	146.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	99.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	114.50
Bonuri rurale ungare	104.90
Bonuri cu clasa de sortare	104.90
Bonuri rurale Banat-Timișu	104.90
Bonuri cu cl. de sortare	104.90
Bonuri rurale transilvane	104.90
Bonuri croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vin unguresc	99.85
Împrumutul cu premiul unguresc	142.50
Losuri din 1860	141.75
Acțiunile băncii austro-ungare	895.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	309.50
Acțiunile băncii de credit austr.	302.75
Galbeni împărătesci	5.70
Napoleon-d'or	9.62 ^{1/2}
Mărci 100 imp. germane	59.20
Londra 10 Livres sterlinge	121.95

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

